

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

1

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

פלוני

נאשם

2

פסק-דין (הכרעת-דין וגזר-דין)

3

4

5 הנאשם ביצע עבירה של הטרדה מינית באמצעות רשת האינטרנט כלפי קטינה כבת 12.5.
6 אין מחלוקת בין הצדדים בדבר העונש שיוטל על הנאשם. המחלוקת המונחת להכרעתי נוגעת
7 לשאלת הרשעתו של הנאשם בדין.

8

9 רקע: כתב-האישום והשתלשלות העניינים בהליך

10 1. כנגד הנאשם הוגש כתב-אישום במסגרתו יוחסה לו עבירה של הטרדה מינית לפי סעיף
11 3(א)(6) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (להלן: החוק למניעת הטרדה מינית).
12 בהתאם לעובדות כתב-האישום, במועד שאינו ידוע למאשימה אך בסמוך ליום 6.10.2008, נכנס
13 הנאשם לאתר האינטרנט "show me" ופנה בכתב תחת כינוי שאימץ ("yopyi999") לקטינה ד.ח.
14 שהייתה באותה העת בת 12.5 והשתמשה בכינוי "danielush1994" (להלן: המתלוננת). הנאשם
15 הציג את עצמו כשלומי בן 22. בין השניים נוצר קשר של תכתובות דרך האינטרנט. ביום
16 15.10.2008 כתבה המתלוננת לנאשם שהיא בת 12.5. ביום 22.10.2008 כתב הנאשם למתלוננת
17 "את לבד בחדר?", "אני חרמן עכשיו והשיחה איתך עלולה לגלוש...והוא מזה אני בעבודה...ואם
18 מישו יכנס פתאום?". מאוחר יותר באותו היום, כתב הנאשם למתלוננת: "תוכלי לגעת בעצמך

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

בזמן שאני אדבר איתך?", "אם כן, מה תעשי אם אמא שלך פתאום תיכנס?". הנאשם התכתב עם המתלוננת מספר רב של פעמים במשך כשלושה שבועות לפחות. במהלך ההתכתבויות ביניהם, ביקש הנאשם מהמתלוננת מספר פעמים להיפגש איתו ואף שוחח עימה בטלפון. בהתאם לאמור בכתב-האישום, במעשיו אלה התייחס הנאשם התייחסויות חוזרות לאדם שגילו מתחת לגיל 15 שנים, המתמקדות במיניותו.

2. בישיבה הראשונה שהתקיימה לפניי ביום 3.7.2013, הודה הנאשם בעובדות כתב-האישום (שלא במסגרת הסדר-טיעון). באותה ישיבה, המאשימה עמדה על הרשעת הנאשם ואילו הסנגור עתר להימנע מהרשעה. שני הצדדים הסכימו כי הנאשם יישלח להכנת תסקיר שירות מבחן. בהחלטתי מאותו היום קבעתי על-יסוד הודאת הנאשם, כי הוא ביצע עבירה של הטרדה מינית כפי שיוחסה לו בכתב-האישום. בהמשך לכך, ציינתי בהחלטתי במפורש כי: "הדגשתי לנאשם ולסנגורו באולם הדיונים, כי ברגיל העבירה לפי מהותה ונסיבותיה אינה מצדיקה חריגה מדרך המלך של הרשעה, אולם אני נכונה לדחות את הכרעתי בסוגיה זו עד לאחר קבלת תסקיר, בלא שהנאשם יפתח ציפייה או הסתמכות כלשהיא בעניין זה. הנאשם וסנגורו הודיעו באולם הדיונים כי הם מבינים לחלוטין את דברי בית-המשפט" (ראו: ההחלטה בפרוטוקול הדיון מיום 3.7.2013, עמ' 3).

3. בהמשך ההליך, נתבקשתי על-ידי שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם מספר פעמים, נוכח שילובו של הנאשם בהליך טיפולי לעברייני מין, ועל-מנת שתינתן לשירות המבחן שהות נוספת לבחון את התקדמותו של הנאשם בהליך זה. בסך-הכל, הוגשו לעיוני שלושה תסקירים בעניינו של הנאשם.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

למען שלמות התמונה, יצוין כי לא התבקשה בעניינו של הנאשם חוות-דעת להערכת מסוכנות, שכן חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 אינו חל על עבירות לפי החוק למניעת הטרדה מינית.

שלושת תסקירי שירות המבחן

4. **התסקיר הראשון** בעניינו של הנאשם הוגש לעיוני ביום 30.12.2013. מהתסקיר עלה כי הנאשם הינו כבן 38, נשוי ואב לשישה ילדים בגילאים 1-10, נעדר עבר פלילי ועובד שנים רבות בתעשייה האווירית בפיתוח מכשור ביטחוני. הנאשם עבר מסלול חיים תקין, אשר כלל סיום 12 שנות לימוד ובגרות מלאה, לימודים לתואר ראשון כעתודאי בתחומי הפיסיקה והאלקטרו-אופטיקה, שירות צבאי כקצין פרויקט בחיל-הים, וכן שירות במילואים בדרגת סרן. מעת שחרורו מהצבא, עובד הנאשם בתעשייה האווירית בפיתוח מערכות. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי בעבודתו נערכים תחקירים ביטחוניים כחלק משגרת העבודה, וכי הממונים עליו מודעים לקיומו של ההליך הפלילי, אולם הוא הביע חשש כי יפוטל מעבודתו במידה ויורשע בדין. בתסקיר צוין כי לפני כארבע שנים, בעקבות חשיפת העבירה נשוא ההליך שבכותרת, ערך הנאשם שינוי משמעותי בחייו שהתבטא בהתקרבות לדת, לרבות הוצאת מכשירי טלוויזיה ומחשב מביתו. לפי התרשמות שירות המבחן, הנאשם רואה במסגרת הדתית כמסגרת שומרת, מגינה ומציבת גבולות עבורו.

אשר לעבירה - הנאשם לקח אחריות על המיוחס לו בכתב-האישום. עם זאת, הנאשם טען כי לא ידע שמדובר באתר לקטינים, ואף טען כי לא האמין לילדה שהתכתב עימה שסיפרה לו שהיא כבת 12 (לדבריו, סבר בתחילה שהיא בת 14). הנאשם ציין כי כלל לא התכוון להיפגש עם המתלוננת, ואף תיאר כי המתלוננת היא ש"לחצה" עליו להוסיף ולהיות בקשר עמה כאשר ביקש לנתקו. הנאשם שלל משיכה מינית לקטינות או בעיה מהותית בתחום המיני.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הבין שעשה טעות, אולם הוא מתקשה לרדת למניעים
העמוקים שהובילו אותו לביצוע העבירה ולשיחות בעלות תכנים מיניים עם ילדה כה צעירה
בהיותו אדם מבוגר. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם הציג גישה קורבנית שכן חש ששילם
מחיר כבד בגין ההליך המשפטי המתמשך כנגדו, וכי סייע לעצמו בעזרת התחזקותו בדת. שירות
המבחן ציין כי מעשיו של הנאשם לוו בעיוותי חשיבה. עוד ציין שירות המבחן כי הבחין בקושי
של הנאשם "להתחבר" באופן שיאפשר לו תובנה פנימית למעשיו, ונראה היה כי הנאשם התייחס
לעבירה כאל אירוע אקראי שהזדמן לו והיווה עבורו מפלט רגשי למצוקותיו. הערכת שירות
המבחן הייתה כי הרקע לביצוע העבירה נעוץ במציאת פורקן רגשי וריגוש בתקופה בה הנאשם
חש מצוקה ובדידות והתקשה לשתף את הקרובים אליו בקורותיו. זאת, בשילוב דחפים מיניים
מוגברים שייתכן והועצמו על ידי צריכת חומר פורנוגרפי על בסיס קבוע ברשתות המחשב.

בתסקיר צוין כי הנאשם פנה מיוזמתו לאבחון בעמותת "שלום בניה". מעיון של שירות
המבחן באבחון הנ"ל עלה כי נכון לאותה עת, המאבחן העריך כי הנאשם לא מצוי בסיכון לפגיעה
נוספת שכן הוא נתון תחת רשויות החוק, אולם ייתכן כי אם יישאר ללא גורם מרתיע, יקשה עליו
לבחור להימנע ממעשה פוגעני. המלצת המאבחן הייתה לשלב את הנאשם בטיפול קבוצתי אשר
יספק מענה להתמודדות עם מצבי לחץ, אשר בסיומו יישקל שילוב הנאשם בקבוצת טיפול ייעודית
לעברייני מין בקהילה.

הנאשם לא שלל אפשרות להשתלב בהליך טיפולי, אף כי הערכת שירות המבחן באותו
שלב הייתה כי מניעיו של הנאשם בעניין זה היו חיצוניים. בהתחשב בכל אלה, המליץ שירות
המבחן במסגרת התסקיר הראשון על תקופת דחייה בת מספר חודשים, במהלכה תיבחן התאמתו
של הנאשם לטיפול בקבוצה ייעודית לעברייני מין.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

5. **בתסקיר השני**, שהוגש לעיוני ביום 1.4.2014, צוין כי הנאשם נמצא מתאים להשתלב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן. הנאשם הביע נכונות ומוטיבציה להשתלב בטיפול, הגם שבאותו שלב חזר שירות המבחן על התרשמותו כי המוטיבציה של הנאשם הינה חיצונית. צוין כי הנאשם החל להשתתף בפועל בקבוצה הטיפולית ביום 30.3.2014. בהתחשב בכך, התבקשה דחייה נוספת בת מספר חודשים לצורך המשך מעקב אחר התקדמותו של הנאשם בטיפול.

6. **התסקיר השלישי** (והאחרון) הוגש ביום 25.6.2014. בתסקיר האמור צוין כי החל מיום 30.3.2014 ואילך, הנאשם מגיע למפגשי הקבוצה הטיפולית הייעודית לעברייני מין בקביעות ובזמן, ולוקח תפקיד פעיל במסגרת הקבוצה. הגם שבמפגשי ההיכרות הראשונים עם הנאשם התרשם שירות המבחן ממוטיבציה חיצונית לטיפול, הרי בתסקיר השלישי נרשם כי במהלך השתתפות הנאשם במפגשים הקבוצתיים, ההתרשמות היא כי הנאשם מגיע לפגישות הקבוצתיות עם נכונות פנימית לבחינת עצמית וניצול המערך הקבוצתי לשם שינוי והתקדמות. עוד התרשם שירות המבחן כי בצד השינוי שהנאשם ערך בחייו שכלל חזרה בתשובה, הנאשם מכיר כעת גם בחשיבות של טיפול מקצועי לבחינת דפוסיו, הבנתם ושיפור דרכיו, וכן מבין שלא ניתן להתייחס לביצוע העבירה כאל מעשה אקראי. בנוסף, צוין כי הנאשם משתף את אשתו בתהליך שהוא עובר, וכי הדבר מהווה מדד ליכולתו לקחת אחריות על התנהגותו וכן לחזק את הגבולות החיצוניים להתנהגותו. ההתרשמות הינה כי הנאשם מצוי במסלול חיובי עם אופק להתפתחות טיפולית ולהפקת תועלת מהמערך הקבוצתי. יחד עם זאת, צוין כי הנאשם נמצא עדיין בראשיתו של ההליך הטיפולי.

בהתחשב בהכרת הנאשם בחומרת מעשיו; העדר תיקים נוספים לפני ואחרי ביצוע העבירה; אורח החיים היציב שהנאשם מנהל מבחינה תעסוקתית; עובדת היותו של ההליך המשפטי גורם מרתיע ומציב גבול; וכן השתלבות הנאשם בהליך טיפולי משמעותי וארוך טווח – הערכת שירות המבחן הינה כי הסיכון להישנות עבירות הינו נמוך.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

במישור ההמלצה - שירות המבחן ציין כי לקח בחשבון את חומרת העבירה, נסיבותיה ואופייה. לצד זאת, ציין שירות המבחן את הנסיבות לקולא, לרבות השתלבות הנאשם בטיפול וכן הפגיעה התעסוקתית העלולה להיגרם לו עקב הרשעתו בדין והחשש לאיבוד מקום עבודתו. בסופה של דרך, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם, וכן המליץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה, וכן של"צ בהיקף של 200 שעות.

הראיות מטעם ההגנה

7. במועד שמיעת טיעוני הצדדים, הגיש בא-כוח הנאשם לעיוני תעודות ומסמכים מתקופות-חיים שונות של הנאשם בנוגע ללימודיו, לתרומתו במסגרת השירות הצבאי, להישגיו במקום עבודתו, וכן לתרומתו לקהילה.

8. לאחר הדיון במעמד הצדדים, ובהתאם לאורכה שהתבקשה, הגיש הסנגור לעיוני מכתב החתום על-ידי ראש תחום תוכנה במפעל מל"מ של התעשייה האווירית, מר בריף (להלן: מכתב הממונה על הנאשם). במכתב צוין כי הנאשם עובד בתחום התוכנה של מפעל מל"מ מזה כ- 14 שנים, וכי לאורך כל השנים מילא הנאשם את משימותיו היטב, באחריות ובמסירות רבה, לרבות בנושאים הקשורים לפרויקטים מסווגים. מר בריף ציין במכתבו כי מזה כחמש שנים מצוי הנאשם ב"הליך בירורי אישי שדווח למשרד הביטחון", וכי בעקבות כך ממונה משרד הביטחון דרש להפסיק את העסקתו של הנאשם בפרויקטים מסווגים שמפותחים במל"מ. כתוצאה מכך, העיסוק של הנאשם במל"מ הוגבל, ונמנעה ממנו עבודה על פרויקטים מסווגים שבעבר היה שותף לפיתוחם. מר בריף הדגיש כי הוא עצמו אינו יודע, ואף לא קיבל דיווח, מהי מהות "ההליך הבירורי האישי" בו מצוי הנאשם, ומהן סיבותיו. בסיום המכתב, ציין מר בריף כי: "המשך הגבלתו של דוד [הנאשם] בשל אי סיום חיובי ומוצלח של ההליך הבירורי הנ"ל לגביו, עלולה לגרום להפסקת עבודתו. מכל מקום, סיום מוצלח וחיובי של הבירור הנ"ל לגבי דוד [הנאשם],

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

וזאת על פי קצין הביטחון של מל"מ, יאפשר את חזרתו לעסוק בכל אותם פרויקטים מסווגים וחיוניים לביטחון המדינה" (ההדגשה שלי- ד.כ.ל). כפי שיפורט להלן, באי-כוח שני הצדדים התייחסו למכתבו הנ"ל של הממונה על הנאשם, וזאת במסגרת השלמת טיעונים בכתב.

טיעוני הצדדים

9. שני הצדדים הסכימו לאימוץ המלצת שירות המבחן במישור העונש, באופן שיוטל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 שעות, וכן צו מבחן לשנה. עיקר המחלוקת בין הצדדים, נסובה על סוגית ההרשעה:

10. באת-כוח המאשימה טענה כי יש להרשיע את הנאשם בדין. בטיעוניה לפניי וכן בתגובתה בכתב מיום 14.8.2014, עמדה באת-כוח המאשימה על חומרת העבירה ונסיבותיה, וכן עמדה על הצורך בהצמדת תווית פלילית למעשיו של הנאשם על-מנת להגן על קטינים מפני עבירות-מין המבוצעות ברשת האינטרנט. באת-כוח המאשימה הוסיפה וטענה כי הנאשם טרם עבר הליך שיקומי של ממש, שכן הוא מצוי בתחילתו של תהליך טיפולי. עוד נטען כי לא הוכח שהרשעה בדין תפגע פגיעה חמורה בנאשם. בהקשר זה, טענה באת-כוח המאשימה כי מכתבו של הממונה על הנאשם במקום עבודתו, מנוסח באופן מעורפל ומרומז, ולא ברור ממנו אם הרשעה בדין תוביל באופן ודאי לפיטוריו של הנאשם ממקום עבודתו.

במישור העונש - טענה באת-כוח המאשימה כי מתחם הענישה ההולמת נע מעונש של מאסר מותנה ושל"צ, ועד עונש של מאסר קצר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות. נוכח מכלול הנסיבות לקולא, הסכימה המאשימה לאמץ את המלצת שירות המבחן במישור העונש, ועתרה להטיל על הנאשם של"צ בהיקף של 200 שעות וכן צו מבחן. עוד עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר על-תנאי.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

11. מנגד, עתר הסנגור להימנע מהרשעת מרשו. נטען כי הזמן שחלף מביצוע העבירה ועד הגשת כתב-האישום (כשנתיים ומחצה) וכן הזמן שחלף מהגשת כתב-האישום ועד הקצאת התיק לשופט (כשנתיים נוספות), מלמדים כי מידת החומרה שייחסה המאשימה לעבירה נשוא תיק זה לא היתה רבה, באופן המאפשר הימנעות מהרשעה. הסנגור הוסיף ועמד על מכלול הנסיבות לקולא, לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם והישגיו בתחומים שונים. לטענת הסנגור, ממכתבו של הממונה על הנאשם בתעשייה האווירית עולה כי הרשעת מרשו בדין תוביל לפיטוריו ממקום עבודתו. בכך ייגרם לנאשם ולמשפחתו נזק קונקרטי חמור. בהתחשב בכל אלה, עתר הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת מרשו.

במישור העונש - עתר בא-כוח הנאשם להשית על מרשו צו של"צ וכן צו מבחן בהיקף עליו המליץ שירות המבחן בתסקירו האחרון.

סוגית ההרשעה

12. כידוע, הכלל לגבי נאשמים בגירים הוא כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם בדין (זאת, גם כאשר מדובר בנאשם שהינו חסר הרשעות קודמות). הימנעות מהרשעה מהווה אמצעי חריג שבית-המשפט יעשה בו שימוש רק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, בהן הוכח כי הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, גבוה יותר מהתועלת שתצמח ממיצוי הדין עם הנאשם בשים לב לחומרת העבירה ונסיבות ביצועה.

בהתאם להלכה הפסוקה, על-מנת להימנע מהרשעה בעניינו של נאשם בגיר, על בית-המשפט לבחון הצטברותם של שני תנאים מרכזיים: ראשית, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13-04-48173 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

האחרים. ושנית, האם הרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. בעניין זה נדרשות ראיות
לנזק ממשי וקונקרטי, ואין די בחשש כללי וערטילאי (ראו: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל,
פ"ד נב(3) 337 (1997). להלן: הלכת כתב; עוד ראו פסיקה של בית-המשפט העליון במותב תלתא
מן העת האחרונה, המתבססת על תנאיה של הלכת כתב: ע"פ 5985/13 אבן נ' מדינת ישראל
((2.4.2014)).

לאחר שבחנתי את עניינו של הנאשם שלפניי, אני סבורה כי התנאים הנדרשים לצורך
הימנעות מהרשעה אינם מתקיימים. כך במיוחד, בעניינו של התנאי הראשון מבין השניים
שהוזכרו. להלן טעמי לכך.

13. בכל הנוגע למהות העבירה ונסיבות ביצועה - העבירה של הטרדה מינית לפי סעיף
3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, הינה עבירת עוון שהעונש המרבי הקבוע במסגרתה הוא
שנתיים. עם זאת, לא ניתן להתעלם מאופייה של העבירה ומהחומרה שהייתה גלומה בנסיבות
ביצועה במקרה דנן:

עסקינן בהטרדה מינית שבוצעה כלפי קטינה כבת 12.5 (במאמר מוסגר, אעיר כי בתסקיר
הראשון צוין כי הנאשם טען לפני שירות המבחן שבשעת-אמת סבר שגילה של המתלוננת היה 14.
טענה זו אינה מתיישבת עם עובדות כתב-האישום בהן הודה הנאשם, במסגרתן נרשם במפורש כי
המתלוננת כתבה לנאשם ביום 15.8.2008 שהיא בת 12.5. בכל מקרה, אזכיר כי העבירה של
הטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, חלה בנוגע לקטינים מתחת לגיל
15). לא יכול להיות חולק כי מדובר בקטינה צעירה מאד, שזמן קצר בלבד לפני ביצוע העבירה
כלפיה, חצתה את גיל בת-המצווה והיתה מצויה בראשיתו של גיל ההתבגרות. לעומתה, הנאשם
היה בעת הרלוונטית כבן 33, נשוי ואב לילדים קטינים משלו. מדובר, אפוא, במבוגר שהבין היטב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

את מהות מעשיו ואת משמעותם, כאשר פער הגילאים בינו לבין המתלוננת - ועימו גם הפער
בניסיון החיים ובהבנת מהות המעשים ומשמעותם - היה ניכר.

הנאשם הציג עצמו ברשת האינטרנט בשם בדוי וכאדם צעיר יותר (בן 22). השימוש
בפרטים בדויים מצביע שוב על כך שהנאשם הבין את הפסול שבמעשיו בשעת-אמת, ואף-על-פי-
כן בחר לבצעם, תוך שהוא מסתתר תחת שם בדוי ועושה שימוש במעטה האנונימיות שמציעה
הרשת האינטרנטית. בהתכתבויותיו עם המתלוננת, העלה הנאשם תכנים מיניים ("את לבד בחדר?
אני חרמן עכשיו..."), הצעות בעלות אופי מיני (כגון: שהמתלוננת תיגע בעצמה כשהנאשם ידבר
איתה), וכן מסרים לאינטימיות וחשאיות ("ואם מישו ייכנס פתאום?"; "מה תעשי אם אמא שלך
פתאום תיכנס?").

ודוק, אין מדובר במעשה בודד או במעידה חד-פעמית, שכן בהתאם לעובדות כתב-
האישום בהן הודה הנאשם, הוא התכתב עם המתלוננת מספר רב של פעמים במשך כשלושה
שבועות לפחות. יתרה מזאת; הנאשם הביע נכונות לעבור מן המרחב הווירטואלי למרחב הפיזי,
בכך ששוחח עם המתלוננת בטלפון, וכן ביקש מהמתלוננת מספר פעמים במסגרת ההתכתבויות
ביניהם, להיפגש עימו.

אמת, בסופה של דרך, הנאשם לא נפגש עם המתלוננת. עם זאת, במציאות בה אנו חיים,
עבירות מין יכולות להיות מבוצעות במרחב הקיברנטי, ללא פגישה או מגע פיזי עם נפגע העבירה.
עמד על כך כב' השופט הנדל בצינו כי:

"מסך המחשב, שהוא הכלי המציג לנו באופן חזותי את
האותות החשמליים המתקבלים מהמחשב, משקף במידה
רבה את דו הקוטביות המאפיינת את הרשת. הזוגיות
השקופה הניצבת בקדמת המסך פותחת לפנינו צוהר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

למידע רחב ועשיר ועולמות חדשים. חלקו האחורי של
המסך לעומת זאת אטום וסגור ויכול לדמות את העלטה
בה אנו מצויים ביחס לזהות האמיתית של האנשים
המצויים מצידה השני של הרשת. בחדרי הצ'אט עושים
שימוש ילדים ומבוגרים כאחד למטרות שונות. יש מי
שמחפש תעסוקה לשעות הפנאי, אחרים מנסים ליצור
קשרים חברתיים חדשים, ויש מי שמנצל את תום ליבם
של אחרים לצורך סיפוק מאווייו המיניים. בחדרים כאלה
רב הנסתר על הנגלה."

(ע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6
((21.1.2014)).

העובדה כי לא היה מפגש או מגע פיזי בין הנאשם לבין המתלוננת, אינה מפחיתה
כשלעצמה מחומרת העבירה ומהסיכון שהיה טמון בה (ראו והשוו: ע"פ 2656/13 פלוני הנ"ל,
פסקה 7). בהתחשב בחשיפה הרבה של קטינים לרשת האינטרנט ונגישותם אליה; בהתחשב
בקלות היחסית בה ניתן לבצע עבירות מין כלפי קטינים באמצעות הרשת, עקב כך שהיא
מתאפיינת במעטה של אנונימיות; בהתחשב בקושי המשמעותי לגלות ולחשוף עבירות מהסוג
הנדון; וכן בהתחשב בהכרח להגן על גופם, נפשם וכבודם של קטינים, בוודאי כאשר עבירות המין
מבוצעות שעה שהם שוהים בביתם, שאמור להיות מבצרם ומקום מבטחם; לא ניתן להתייחס
בסלחנות לעבירה מן הסוג בה עסקינן, אף כאשר לא התלווה לביצועה מפגש או מגע פיזי. אין לי
אלא להביא מדבריו של כב' השופט עמית בהקשר הנדון כלשונם:

"המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת.
המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות
מסוג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי-סטריילי כלל
וכלל. האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות
של ממש בתחומים ובדרכים שלא שיערו ראשונים.
מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם
נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים
בשלט-רחוק. החסות של האנונימיות הלכאורית והריחוק
מהישוב בצדו השני של המחשב, משחררים חסמים
ועכבות, ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב
האינטרנטי. מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך
המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד
השני...כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ
זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים
לה ציידים וטורפים מסוג אחר. בעבר, יכול היה ההורה
לשמור על ילדו שלא יסתובב במקומות מסוכנים או
בשעות מסוכנות. לא כך ההורה של היום, המתקשה להגן
על ילדיו מהסיבה הפשוטה שהסכנה אורבת לקטין
בחדרו-שלו, מאחורי הדלת הסגורה. אלו הסכנות
החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד
עם תת-התרבות העבריינית של הרשת..."

(בש"פ 2065/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4
(22.3.2013); וראו גם: ע"פ 538/13 סבח נ' מדינת ישראל,
פסקה 7 (26.12.2013)).

14. על רקע מכלול הדברים האמורים, ראוי כי בית-המשפט יעביר מסר ברור ובלתי סלחני
כנגד ביצוע עבירות מין כלפי קטינים בעולם הוירטואלי. ברי כי יש לבחון כל מקרה לגופו וכי
בית-המשפט חייב להפעיל את שיקול-דעתו בכל עניין לפי נסיבותיו. עם זאת, לאחר שבחנתי את
מעשיו של הנאשם ואת נסיבות ביצועם במקרה דנן, אני סבורה כי החומרה והסיכון שהיו טמונים
בהם כמפורט בפסקה 13 לעיל, אינם מאפשרים הימנעות מהרשעה. התייחסויות מיניות חוזרות
ונשנות מצד מבוגר כבן 33 כלפי קטינה (שמא נאמר ילדה) כבת 12.5 באמצעות רשת האינטרנט,
תוך שימוש במעטה האנונימיות של הרשת והסתתרות מאחורי זהות בדויה; ניצול לרעה של
נגישות הקטינה לרשת לצורך סיפוק מאוויים מיניים; ניסיונות חוזרים ונשנים של הנאשם לשכנע
את הקטינה להיפגש עימו; וכן ניהול שיחות טלפון עם הקטינה במקביל להתכתבויות בעלות תוכן
מיני עימה ברשת - כל אלה במשקלם המצטבר תומכים בהעברת מסר ברור המוקיע את המעשים,
וזאת באמצעות חותם פלילי של הרשעה. לגישתי, האינטרסים הציבוריים בדבר הגנה על
אוכלוסיית הקטינים מפני ניצול מיני; וכן קידום עקרונות של הלימה, אכיפה שוויונית של הדין,
מניעה והרתעה מפני מעשים מן הסוג בו עסקינן - כל אלה גוברים על נסיבותיו האישיות של
הנאשם, ואינם מאפשרים להימנע מהרשעתו בגין המעשים אותם ביצע (ראו והשוו: ת"פ (ת"א)

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

1699/08 מדינת ישראל נ' פטורי (4.1.2009); ת"פ (ת"א) 2507/08 מדינת ישראל נ' רותם
(16.11.2011); ת"פ (פ"ת) 832/13 מדינת ישראל נ' פלוני ((27.2.2014)).

15. משמצאתי כי טיב העבירה ונסיבות ביצועה אינם מאפשרים להימנע מהרשעה מבלי
לפגוע באורח מהותי ביתר שיקולי הענישה, הרי שאין הכרח להוסיף ולבחון את שאלת פגיעתה
של ההרשעה בשיקום הנאשם (שהרי תנאיה של הלכת כתב הינם תנאים מצטברים). מעבר לנדרש,
אציין כי גם לאחר ששקלתי את שאלת הפגיעה האפשרית של ההרשעה בתעסוקת הנאשם, בחייו
האישיים ובשיקומו, לא שוכנעתי כי יש מקום להימנע מהרשעתו.

16. הנאשם עובד מזה כ- 14 שנים בתעשייה האווירית. על-אף שממונה משרד הביטחון מודע
להליך הפלילי התלוי ועומד כנגד הנאשם, אין מחלוקת כי עבודתו של הנאשם בתעשייה האווירית
נמשכת עד היום (אף כי הנאשם חדל מלעסוק בפרויקטים מסווגים). ממכתב הממונה על הנאשם
בתעשייה האווירית, מר בריף, עולה כי: "המשך הגבלתו של דוד [הנאשם] בשל אי סיום חיובי
ומוצלח של ההליך הבירורי הנ"ל לגביו, עלולה לגרום להפסקת עבודתו" (ראו: פסקה 8 לעיל).
נוסח זה אינו מגדיר את מידת ההיתכנות לפיטורין מידיים של הנאשם ממקום עבודתו עקב
הרשעה בדין. בנסיבות אלה, אין ודאות כי הרשעה בדין תוביל בהכרח לפיטוריו של הנאשם
מתפקידו הנוכחי או מתפקידים אחרים בתעשייה האווירית. אוסיף ואומר כי מהחומר המצוי לפניי
כלל לא ברור האם הימנעות מהרשעה בעבירה של הטרדה מינית שבוצעה ברשת האינטרנט כלפי
קטינה כבת 12.5, תאפשר לנאשם לעסוק בפרויקטים המסווגים אליהם התייחס מר בריף במכתבו.
כך הוא הדבר, שכן מר בריף כתב את מכתבו בלא לדעת מהו "ההליך הבירורי" בו מדובר. זאת
ועוד; ממונה משרד הביטחון בתעשייה האווירית ראה לחסום את דרכו של הנאשם מלעסוק
באותם פרויקטים מסווגים, וזאת עוד בטרם הורשע הנאשם בדין.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

יצוין כי אף אילו היה מוכח שהנאשם יאלץ לסיים את עבודתו בתעשייה האווירית בשל הרשעתו בדין, הרי נוכח ניסיונו וכישוריו עליהם עמד הסנגור, ניתן להניח כי יוכל להשתלב במקום עבודה אחר, ולהצליח לפרנס את משפחתו וילדיו בכבוד. מכל מקום, אינני סבורה כי קמה הצדקה להימנע מהרשעתו של הנאשם, שמשמעותה עלולה להיות חסימת מידע רלוונטי מעיני מעסיק (כך במיוחד, כאשר מדובר בתפקידים המחייבים רמת יושרה וסיווג גבוהים).

17. יודגש כי לא נעלמו מעיניי מכלול נקודות הזכות עליהן הצביע הסנגור בעניין מרשו. נתתי דעתי לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, הודה במעשים בשלב מוקדם ונטל אחריות למעשיו. הנאשם הוא אב לילדים קטינים ובדיון האחרון נמסר לי כי אשתו בהיריון מתקדם. לאורך מרבית חייו תפקד הנאשם באופן נורמטיבי. למעט העבירה הנדונה, הוא צעד במסלול חיים תקין ותרם לחברה בפועלו. במשך הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה, לא הורשע הנאשם בכל עבירה נוספת. אין חולק כי כיום, משולב הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית לעברייני מין מטעם שירות המבחן. מהתסקיר האחרון עולה כי הנאשם נוטל שם חלק פעיל ומצוי במסלול חיובי עם אופק להפקת תועלת מהטיפול. הערכתו הנוכחית של שירות המבחן היא כי הסיכון להישנות העבירה בעתיד הוא נמוך. כל אלה מהווים נקודות זכות לטובת הנאשם, שישפיעו על גזירת עונשו. עם זאת, השיקולים האמורים אינם מהווים נתונים אישיים יוצאי-דופן. אין בכוחם להוביל לחריגה מכלל ההרשעה, בשם לב ליתר שיקולי הענישה עליהם עמדתי בדבריי לעיל.

18. בהתייחס לטיעוני הסנגור לפניי, אציין כי אני מודעת לכך שחלפו קרוב לשש שנים מאז ביצוע העבירה. חשוב לציין כי מרבית הזמן שחלף, אינו נובע מסיבות הקשורות בנאשם. כך, מעשיו של הנאשם בוצעו באוקטובר 2008, אולם כתב-האישום בעניינו הוגש רק במאי 2011 עקב טעמים הנעוצים במאשימה. על-אף שכתב-האישום הוגש לבית-המשפט במאי 2011 (כך עולה מהתאריך המופיע בחותמת שהוטבעה על-גבי כתב-האישום), הרי מסיבה שאינה מובנית לי, כתב-האישום הועבר לטיפולו של מותב זה רק באפריל 2013 ואז נקבע לדיון. בתקופת-הזמן שבין מאי 2011 לאפריל 2013 לא הוקצה התיק לטיפולו של שופט כלשהוא, והמאשימה נמנעה מצידה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

מלפנות בבקשה מתאימה לקביעת התיק לדיון. החל מאפריל 2013 ואילך החל התיק להתברר לפניי. דחיות הדיונים בתיק נבעו מבקשות של שירות המבחן כפי שפורט בפסקאות 4-6 לעיל.

אני מסכימה עם הסנגור כי התנהלותה המתוארת של המאשימה אינה נקייה מקשיים. אינני מקלה ראש בעומס העבודה בו נתונה המאשימה. עם זאת, קיים קושי מובנה בכך שהמאשימה דיברה רבות על חומרת העבירה בה עסקינן, ואף-על-פי-כן הגישה את כתב-האישום זמן ניכר לאחר חשיפת העבירה, ולאחר מכן נמנעה מלעקוב כדבעי אחר התיק על-מנת לוודא כי הוא אמנם הוקצה לשופט ונקבע לדיון. מן הראוי כי טיעוני המאשימה בדבר חומרתן של עבירות מין המבוצעות בקטינים, ובדבר ההכרח להגן על קטינים מפני סוגים שונים של ניצול מיני, תגובנה בהגשת כתבי-אישום תוך פרק-זמן סביר מעת חשיפת העבירות, תוך מעקב אחר הליכים אלה לאחר הגשתם.

בלא להפחית מההכרח להקפיד על כל אלה, הרי בנסיבות המקרה דנן, אינני סבורה כי בחלוף הזמן, כשלעצמו, יש כדי לשנות מהמסקנה אליה באתי בסוגית ההרשעה. לא התרשמתי כי במהלך פרק הזמן שחלף מרגע חשיפת העבירה ועד קביעת התיק לפניי, עשה הנאשם מיוזמתו מאמצים משמעותיים במישור השיקומי-טיפולי. אמת, לאחר חשיפת העבירה, עבר הנאשם תהליכים של התקרבות לדת. הסנגור אף טען בדיון הראשון שהתקיים לפניי, כי הנאשם: **"עבר טיפול זוגי אצל הרב אמנון יצחק"** (פרוטוקול דיון מיום 3.7.2013, עמ' 2, ש' 14). עם זאת, באותו דיון אישר הסנגור בהגינותו כי: **"לא מדובר במכון מסודר עם פסיכולוגים ועו"ס ומעריכי מסוכנות, ואין לי תיעוד בכתב מגורמים מקצועיים כאמור..."** (שם, ש' 15-14). בהמשך לכך, אני רואה להזכיר כי בתסקיר הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם, התייחס לשירות המבחן לאבחון פרטי שנערך לנאשם בעמותת "שלום בניך" אליה פנה הנאשם מיוזמתו. כפי שצוין בפסקה 4 לעיל, המאבחן בעמותת הנ"ל המליץ לשלב את הנאשם בטיפול קבוצתי (יוער כי אותו אבחון לא הוגש לעיוני מטעם ההגנה). אף-על-פי-כן, הנאשם לא יזם בעצמו פנייה לתהליך טיפולי. שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית לעברייני מין נעשה בשלב מתקדם יחסית של ההליך, לאחר שבית-

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

המשפט הפנה את הנאשם לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר. בהתחשב בכל אלה, אינני סבורה כי בזמן הניכר שחלף מאז חשיפת העבירה ועד תחילת הדיונים לפניי, עשה הנאשם מיוזמתו מהלכים משמעותיים בכיוון הטיפול. יש לזכור כי גם כיום, נמצא הנאשם בתחילתו של התהליך הטיפולי כמתואר בתסקיר האחרון של שירות המבחן.

אוסף ואזכיר כי במשך כל התקופה מאז חשיפת העבירה ועד היום, מוסיף הנאשם לעבוד בתעשייה האווירית. בנסיבות אלה, אין לומר כי השתהות המאשימה בהגשת כתב-האישום הובילה לשינוי לרעה במצבו של הנאשם. אמת, לאחר חשיפת העבירה, נמנעה מהנאשם האפשרות לעסוק בפרויקטים מסוגים בתעשייה האווירית. עם זאת, נראה כי מדובר בתוצאה הנובעת מביצוע העבירה, ולא מקצב בירור עניינו המשפטי של הנאשם (כפי שהבהרתי לעיל, חסימת דרכו של הנאשם לעסוק באותם פרויקטים מסוגים, התחילה טרם הדיונים לפניי וטרם קבלת הכרעה בסוגית ההרשעה). בנסיבות העניין, אני סבורה כי ניתן וראוי ליתן לחלוף הזמן משקל ממשי במסגרת גזירת עונשו של הנאשם. עם זאת, נוכח היותה של הימנעות מהרשעה בגדר חריג השמור למקרים יוצאי-דופן; וכן נוכח חומרת העבירה ונסיבות ביצועה במקרה דנן; לא מצאתי שיש בחלוף הזמן כדי להטות את המשקל לטובת אי-הרשעתו של הנאשם.

19. לסיום הדיון בסוגית ההרשעה, אציין כי לא נעלמה מעיניי המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם. אף שבית-המשפט מייחס משקל מהותי לעמדת שירות המבחן, המדובר בהמלצה בלבד. בעוד שירות המבחן שוקל שיקולי שיקום, הרי בית-המשפט בוחן את התמונה הכוללת ואת תנאי ההלכה הפסוקה להימנעות מהרשעה, ומכריע לפיהם. מטעמים שפורטו לעיל, דעתי היא כי במקרה דנן יש לתת את הבכורה לשיקולים שעניינם הלימה, גמול, הרתעה ואכיפה שוויונית של הדין. מכלול השיקולים לקולא בעניינו של הנאשם, יקבלו משקל במסגרת מלאכת גזירת-הדין.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

20. סוף דבר; בהתחשב במכלול הטעמים שפורטו לעיל, אני רואה להרשיע את הנאשם על-
יסוד הודאתו, בעבירה של הטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית.

גזירת-הדין

21. באי-כוח שני הצדדים הסכימו לאמץ בעניינו של הנאשם את המלצת שירות המבחן
להטלת צו מבחן וצו של"צ. לגישתי, מדובר בענישה מקלה, שיתכן והיא אף חורגת לקולא
ממתחם הענישה ההולמת (ראו והשוו: תפ"ח (מחוזי מרכז) 131/12 מדינת ישראל נ' נועמן
(17.4.2013), שם נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 3 ל- 8 חודשי מאסר בפועל בעניינו של כל
אחד מהאירועים שנכללו בכתב-האישום באותה פרשה; עוד ראו והשוו: ת"פ 8313/07 מדינת
ישראל נ' רומאן (30.10.2012); וכן: ת"פ (ת"א) 6325-05-12 מדינת ישראל נ' בוידיק
(20.10.2013) לעניין מתחם העונש ההולם שנקבע ביחס לאישום השני בכתב-האישום באותה
פרשה).

יחד עם זאת, נוכח מכלול הנסיבות לקולא עליהן עמדתי בפסקאות 16-17 לעיל, וכן נוכח
התהליך הטיפולי-שיקומי בו השתלב הנאשם בהצלחה (אף כי עודנו נמצא בשלביו ההתחלתיים),
אני סבורה כי אין מקום להתערב בעונש עליו המליץ שירות המבחן ואשר שני הצדדים מסכימים
לו (ראו והשוו: ההסדר הקבוע בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין). ברי כי אם וככל שהנאשם לא ישתף
פעולה עם תוכנית השל"צ ועם התהליך הטיפולי במסגרת צו המבחן, ניתן יהיה לגזור את עונשו
מחדש.

אעיר כי מאחר שהמאשימה לא עתרה להטלת פיצוי כספי לטובת המתלוננת, נמנעתי
מלכלול רכיב כאמור במסגרת עונשו של הנאשם.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

סוף דבר

22. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. עבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות על-פי התוכנית המוצעת בתסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.

ב. הנאשם יהיה נתון לפיקוח קצין מבחן למשך שנה מהיום, וישתתף בכל תכנית טיפולית שיציע שירות המבחן וזאת כחלק מתנאי המבחן.

מובהר לנאשם כי עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן וכי עליו לבצע את השל"צ ולמלא אחר צו המבחן, שאם לא כן - אדון בעניינו מחדש.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך שנתיים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת מין לפי חוק העונשין או עבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשע"ד, 18 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48173-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 468934/08

דנה כהן-לקח, שופטת